

T.C.

ÇORUM

2. AĞIR CEZA MAHKEMESİ

DURUŞMA TUTANAĞI

TALİMAT NO : 2012/23

DURUŞMA TARİHİ : 27/09/2012

CELSE NO : 1.

BAŞKAN :

ÜYE :

ÜYE :

CUMHURİYET SAVCISI :

KATİP :

Belli günde Çorum 2.Ağır Ceza Mahkemesine mahsus salonda celse açıldı.

Müşteki S. Ö. geldi,başka gelen yok. Açık yargılamaya devam olundu.

Müşteki vekili Av. Ömer Kılıç' ın vekaletname sunduğu görüldü.Okundu, talimat evrakına eklendi.

Müşteki huzura alındı kimlik ve beyanlarının tespitine geçildi.

MÜŞTEKİ : S. Ö. ,

Müştekiye İstanbul 7.Ağır Ceza Mahkemesi'nin 04/09/2012 tarih, 2012/264 esas numaralı talimatı ve İstanbul C.Başsavcılığının 2010/23967 soruşturma, 2012/32815 esas, iddianamesi okundu.

Müştekiye ; Yeni CMK 234 Madde uyarınca mağdur / şikayetçi kamu davasına katılma, duruşmadan haberdar edilme, tutanak ve belgelerden vekili aracılığı ile örnek isteme, tanıklarını bildirip davetini isteme, davaya katılmış olmak koşulu ile davayı sonuçlandıran kararlara karşı kanun yollarına başvurma, vekili yoksa kendisine müdafii atanmasını isteme hakları olduğu hatırlatıldı.

Müşteki, haklarını anladığını, avukatının huzurda ve avukatı katılımı ile beyanda bulunacağını beyan etti.

Müştekiden avukatı huzurunda şikayet ve kanıtları soruldu.

MÜŞTEKİ S. Ö. BEYANINDA: Gazze halkına İnsani yardım malzemeleri ulaştırmak için Mavi Marmara gemisi ile İstanbul'dan yola çıktım. Diğer katılımcılar Antalya Kepez'den yolculuğa katıldılar. Gemide de 30'u aşkın ülkeden parlamenter, akademisyen, gazeteci, yazar, sivil toplum kuruluşu temsilcileri, din adamı, sanatçı ve yardım gönüllüleri vardı. Yolcuların yaklaşık 100 tanesi kadındı. Yaşlılarında olduğu gemide bir buçuk yaşında bebek ile birlikte yaklaşık 600 kişi vardı. Benim Antalya'ya kadar olan yolculuğum üç gün sürdü bu süre zarfında geminin her tarafını makine dairesi dahil gezme ve yükleri kontrol etme fırsatım oldu. Daha önceden gönderdiğim leblebi ve çerez türünde malzemeler ikram için gemiye yüklenmişti onları arayarak buldum bu arada diğer tüm malzemeler elimden geçti. Gemi yolcuları için gıda, kıyafet, tıbbi gereçler, inşaat malzemeleri, bazı teknik malzemeler vs. insani yardım malzemelerinden başka hiçbir şey görmedim. Bizimle birlikte Defne (Yük Gemisi), Gazze I (Yük Gemisi), Eleftheri Mesogios (Yük Gemisi), Sfondoni (Yolcu Gemisi), Challenger I (Yolcu Gemisi) gemi daha vardı. İsrail'e seksen mil mesafeden Mısır'a doğru ilerlenip oradan Gazze'ye geçileceği bilgisi verilmişti. Mısır üzerinden Gazze'ye ulaşmak üzere uluslararası sularda yol alırken Saat: 22.30 civarında İsrail tacizi başladı. Filoyu bizim gemilerin dışında birçok geminin takip ettiğini gördük. Canlı yayıncımız kesilmeye çalışıldı. Saat:04.30 sıralarında ben ön güvertede iken İsrail saldırısı başladı. Hiçbir ikaz yapılmadan üzerimize ses ve gaz bombaları atıldılar. Otuz, kırk tane Zodyak bot etrafımızı

sardı. Ben de dahil birçok kişi yaralandı. Her yer kan içindeydi. İsrail askerlerine karşı koyacak elimizde hiçbir şey yoktu. Ateş etmemeleri için gemiden anonslar yapıldı. Gemide yalnızca insani yardım olduğu ve rotamızın Gazze olduğu söylendi.” Arkadaşlarımızdan beyaz gömleği olanlar gömleklerini çıkarıp salladılar. Buna rağmen saldırı devam etti. Ön güvertede bulunduğumuz kısım metal olduğu için seken mermilerden bu ateşin gerçek mermi olduğu anlaşılıyordu. Ayrıca helikopterlerle maskeli ve silahlı askerler ateş açarak gemiye indi. Benim bulunduğum güvertede yanımdaki arkadaşların vurulduğuna şahit oldum. Yaralıları ve hayatını kaybedenleri içeri taşıdık. Bazı askerler Helikopterden gemiye inerken düştüler. Bu askerler gemide ilk yardımları yapıldıktan sonra İsraili askerlere iade edildi. Yaralıları içeri taşıdığımızda içerisinde de kan gölü olduğunu gördüm. Tekrar yukarı çıktığımda Cevdet Kılıçlar’ın İsrail askerleri tarafından alınandan vurulduğuna şahit oldum. Aşağıda yaralıları bizim doktorlarımız tarafından tedavi edildi. Ölüler salonda yere dizildi ve üzerleri örtüldü. İsrail askerleri saatler sonra ağır yaralıları helikopter ile gemilerine aldılar. Bazıları gitmediler yaralarını saklamayı tercih ettiler. Askerler yaralıları dövdüler tekme atarak silahlarının kabzasını suratlarına vurdular. Bir arkadaşımızın suratını kesici bir aletle kestiler. Yaralıları gerekli tıbbi müdahale yapılmadı. Kanaması olan yaralıların iyice kanının akmasını beklediler çok yavaş ve sert davrandılar. Bazı yaralıları dövdüler. Bazılarına da keyfi olarak kurşun sıkarak öldürdüler. Yaralıları yardımcı olmaya çalışanları da yaraladılar. Yaralıları dahi kelepçelediler. Saldırı esnasında ben de yaralandım. Seken mermilerin şarapnelleri ayağımın sağ dış kemiğinin altına deriye saplandı. Geçici duyma kaybı yaşadım, gaz bombaları uzun süre gözlerimi yaktı. Nefes alamaz halde kaldım. Üzerime ateş ettiler bu ateş sırasında birçok arkadaşım yaralandı ve öldü. Askerler ilk müdahalede üzerimi defalarca iç çamaşırlarım da dahil olmak üzere aradılar. Bu sırada büyük bir köpek her an beni ısırarak için bekliyordu. Şeker hastası olduğum için üzerime aldığım şeker ilaçlarım vardı. Bunları elimden alıp yere attılar. İlaçlarımı almak için yere eğildiğim sırada askerin birisi beni ayağı ile iterek yere düşürdü. Hasta olduğumu, bu ilaçları günlük almam gerektiğini söyledim. İsrail askeri bana bakıp gülerken ilaçlarıma ayağı ile basarak ezdi. Ayağa kalkmaya çalıştığımda beni sertçe iterek oradan uzaklaştırdılar. Ellerimi sıkı bir şekilde plastik kelepçelerle bağladılar. Bileklerime kan oturdu. Askerler ellerim bağlı olduğu halde güverteye çıkarken tekme atıp yere düşürdüler. İngilizce küfürler ettiler, yerden kalkamadığım için tekrar kollarıma tekme atıp tekrar yere düşürdüler. Islak olan yerler pislik içindeydi ve üzerim tamamen pislik oldu. Bu şekilde üst güverteye çıkardılar. Güverteye çıkar çıkmaz dizlerimin üzerine yere oturtular ve kafamı öne doğru eğdirdiler. Sadece yere bakabiliyordum. Dizlerimin üstünde ve başım öne eğik ellerim kelepçeli vaziyette uzun süre bekletildim. Ayaklarım uyuştı ve acı vermeye başladı. Çok canım yandı ama kalkmama ya da ayağımı düzeltmeme izin vermediler. Üzerimizde yakıcı bir güneş vardı. Gölgeye geçmek istedim ama izin vermediler. Artık ellerimi hissedemez haldeydim. Ellerimi gevşetmelerini istedim. İsrail askeri tabancasını kafama dayadı ve gülerken İngilizce küfretti. Sonra tabancasının namlusu ile kafama vurdu. O an beni vuracağını zannettim. Yaklaşık sekiz saat boyunca yemek ve su vermediler. Tuvalet ihtiyacımızı dahi karşılamamıza izin verilmedi. Gemi üzerinde hareket eden helikopter kulakları sağır edecek bir ses ve basınç oluşturuyordu. Bu basınç ile deniz suyu üzerimize çarpıyordu. Bizi geminin içine almaya başladıklarında askerler bizi iteklediler, tekme atlar ve yüzümüze tükürdüler. Bu sırada Van Munit diyorlardı. İsrail askerleri yüzleri maskeli kafalarında kask ve üzerlerinde bol dikim yeşil tonunda askeri kıyafet vardı. Üzerlerinde tabanca, uzun namlulu silah, el bombası bulunmaktaydı. Güvertede ellerimiz bağlıyken bir kaç tanesi maskesini açtı bir ara yüzüne baktım birisi zenci idi, bir diğeri esmer tenli İbrance konuşuyorlardı. Aşdot limanına getirdiklerinde hepimizi ite kaka indirdiler. Beni tek kişilik kabinde sorguladılar. Dilini bilmediğim bir kağıt imzalatmak istediler. Kabul etmedim. Avukat istedim güldüler. Türkiye konsolosluğundan bir yetkili istedim yada haber verin dedim kabul etmediler. Bana bağırdılar “bunu imzalamazsam hapis cezası alacaksın”, “burada

sürünerek öleceksin” dediler. İmzalamadığım için tekrar tüm vücudumu elle aradılar. Daha sonra doktor kontrolüne göturdüler. Uzun zamandır şeker hastası olduğumu ve İsrail askerlerinin ilaçlarımı elimden aldığını söyledim. Bana içeriğini bilmediğim bir kâğıdı imzalarsam ilaçlarımı vereceklerini söylediler. Ben itiraz ettim. Bunun üzerine beni itekleyerek ve hakaret ederek oradan çıkarttılar. Ayrıca rızam dışında mahrem bir durumda görüntülerim kameraya ve fotoğraf makinesine kaydedildi. Fotoğrafımı çektiler. Kamera kaydı aldılar. Parmak izi, kan ve saç örneği aldılar. Sorguda çok iyi Türkçe konuşan biri tarafından “ülkemize neden geldin” denildi. Gazze’ye insani yardım göturdüğümüz, uluslar arası sulardayken bize saldırdıklarını söyledim. Bana ”tüm sular bizim istersek sizi Marmara dan da alırız” dediler. Defalarca aç olduğumu kan şekerimin düştüğünü acilen şeker türü şeyler almam gerektiğini söyledim. Ama burada ne yemek ne de su vermediler. Daha sonra hepimizi araçlara bindirerek hapishaneye göturdüler. Yaklaşık otuz saat aç ve ilaçsız kaldıktan sonra biraz meyve ve iğrenç bir yemek geldi. Şeker hastası olduğumu onların dili ile söyledim ve şeker ilacı istedim ama hiç ilaç vermediler sonra bir ara bir hap getirdi gardiyan ama şeker ilacı değildi, bu olmaz dedim adam bana baktı güldü ve hapyı üzerime attı gitti. Hapishane de aynı şekilde kötü muamele devam etti. 3. Gün bizi havaalanına göturdüler. Havaalanında da İte kaka, hakaret ederek bizi uzun süre beklettiler. Pasaport işlemi yapıp öbür bölmeye geçeceğimiz sırada bana elinde bulunan plastik su şişesi ile bir işaret yaptı. Beni gruptan tek başıma ayırdı. Kendi dilinde bir şeyler söyledi. Türkçe olarak ne yapmam istediğini sordum. Bana İngilizce hakaret etti ve önce elindeki pet şişe ile sonra da eli ile sertçe vurdu. Dengemi kaybedip, sendeledim. Bu sırada yaklaşık on silahlı asker koşarak üzerime atladı. Beni yere düşürüp olanca hızları ile yerde olduğum halde vurup tekmelediler. Kalabalık bir şekilde ve üzerlerinde askeri teçhizatla üzerime çullandılar. Yere düştüm. Kafamdan darbe aldım. Gözlüğüm kırıldı. Askerlerin bir kısmı üzerimde vücuduma yumruk vuruyor, bir kısmı ayakta boşta kalan vücuduma tekme atıyor ve küfrediyordu. Bu sırada başka arkadaşlarımın anlattığı onlarca askerde bu olayı silahlarını üzerime çevirerek karşı koymam halinde vuracak bir şekilde silahlarının namluları kafama çevrili bekliyormuş. Daha sonra bazı askerler diğer askerleri durdurarak ayağa kalkmam için askerleri üzerimden kaldırdı. Birçok asker etrafımda beni metal kelepçe ile bağladılar ve hava alanının bir köşesine dizlerimin üzerine kafam yere eğik olarak oturtular. Hiçbir şekilde konuşmadılar. Kafamı kaldırmama izin vermediler. Askerler sırayla gelip bana tekme atıp İngilizce küfrettiler, tükürdüler. Kippalı ve sakallı bir asker eğildi gözümün içine bakarak bu hakareti yaptı. Tekmelemesi fazla sürünce silahını üzerime doğrulttuğu sırada diğer askerler beni vurmaması için silahının yönünü zorla havaya kaldırdılar ve o askeri zorla uzaklaştırdılar. Bu sırada diğer arkadaşlarımın görüş mesafesinde olduğumuzu fark ettim. Daha sonra beni hava alanının dışına çıkardılar. Tek kişilik kabinli zırhlı bir araca bindirdiler. Yaklaşık on - on beş km hava alanının dışında bir yere göturdüler. Silahlı askerler koluma girdi ve ellerim kelepçeliydi. İki taraftan kollarımı aşağı doğru sertçe bükerek bastırdılar. Sonra binanın içerisinde dondurucu gibi bir odaya soktular. Tekrar sorguya çektiler. Ellerimiz bu kez de arkadan kelepçelediler. Arkadan yukarı doğru geriden kollarımı kaldırdılar. Bu arada birileri de ayakları ile kafama bastırıyordu. Kafam yerde kollarım arkadan yukarı doğru kaldırarak acı veriyorlardı. Kollarım kırılacak sandım. Omuzlarımda dayanılmaz bir yanma oldu. Olanca gücümle bağırdım. Sürekli küfrettiler. Tükürerek tekme attılar. Bir kısmı yorulunca diğerleri geliyordu. Kafama basan askerlerin gülerek birbirlerine vanmünit, vanmünit dediğini duyuyordum. Daha sonra dizlerimin üzerindeyken kollarımı arkadan gene kaldırdılar sırtıma ayakları ile bastırıp kafamı duvara dayadılar. Kollarım koptu sandım. İçeri soğuk olmasına rağmen benim vücudum yanıyordu, beynim zonkluyordu. Bu durum ne kadar sürdü bilemiyorum. Sürekli aklımda burada öldürüleceğim saplantısı oluştu. Bazı şeyleri hatırlayamıyorum orada su içmem için bir pet şişeyi ağzıma soktular zorlada olsa suyu içtim, suyu içtikten sonra kafam iyice karıştı, görmem bile bozuldu. Bana zorla içirilen sudan sonra

iyice sersemledim. Sonra betona yatırdılar. Donarak öleceğimi zannettim. Daha sonra içeriye başka askerler geldi. Ellerimi çözdüler elimi yüzümü yıkamam için musluğa götürdüler. Ellerimi tekrar önden sıkıca kelepçeleyip küfrederek, itekleyerek arabaya bindirdiler. Sonra hava alanına götürdüler. Salona girmeden ellerimi çözdüler. Salondan çıkış bölümünden geçirip arkadaşlarımın yanına bıraktılar. Geri geldiğimde arkadaşlarım suratımın morardığını, sol gözümün kanlı olduğunu ve çok berbat ve bitkin bir halde olduğumu daha sonra bana söylediler. Saldırı olayı ve beni götürmeleri olayına orada bulunan M. Ç.a, A. Ş. Ö. ve A. T. C.'da şahit oldular. Başka gören arkadaşlarda var ama isimlerini hatırlamıyorum. Arkadaşlarımla görüştüğümde ise onlar ben gidince biz arkadaşımızı istiyoruz ve onu almadan gitmeyeceğiz demişler. Defalarca askerlerle gergin anlar yaşamışlar. Daha sonra doktorumuz olan Mavi Marmara yolcularından Dr. H. O. Bey benim durumumu sormuş ve benim şeker hastası olduğumu ilaç almam gerektiğini söylemiş benim geri getirilmem gerektiğini defalarca oradaki askerlere iletmış. Arkadaşlarım ben getirilene kadar uçağa binmeyeceklerini söylemişler ve bu konuda ısrar etmişler. Arkadaşlarımın ısrarları sonucu beni geri getirdiler diye düşünüyorum. Daha sonra Türkiye'ye getirildik. İstanbul Adli Tıp'da gerekli tetkikler yapıldı. Kollarımı bükerek işkence yaptıkları için sol omzumdaki yırtık, kafamdaki, gözümeki ve sağ omzumdaki hasar burada kayda geçirildi. Türkiye'ye geldikten sonra Ankara Atatürk Eğitim Ve Araştırma Hastanesinde tedavim başladı. Hala devam Ediyor. Ama bir türlü kan şekerim düzelmedi. Böbreklerim ve karaciğerim aşırı şeker nedeniyle zarar gördü. Ayrıca sol gözümde de bu nedenle kanama gerçekleşti. Hava alanında kafama aldığım darbeler ve sonrasında yapılan işkence sonucu kafamın sol tarafı zaman zaman uyuşuyor. Daha öne şeker hastalığım nedeniyle düzenli kontrole gidiyordum. Böyle rahatsızlıklarım yoktu. Tüm bunlar İsrail'de maruz kaldığım işkence sonrası oluştu. İsrail saldırısı ve bana yapılan işkence nedeniyle hala ölüm korkusu yaşıyorum. En ufak bir ani harekette -bağırma ya da el hareketi gibi- panikliyorum ve nefesim kesilecek gibi oluyor. İsrail tarafından şahsıma yönelik fiziki ve psikolojik işkence dışında maddi kayba da uğratıldım. Ben ticaretle uğraşıyorum. Üst araması sırasında 10.000 ABD dolarımı aldılar. Tüm özel eşyalarımız kullanılamaz hale geldi. Gazze'ye götürdüğüm aşağıdaki yardım malzemelerine de el koyuldu ve iade edilmedi. 5 Adet HP Marka Lap Top, 5 Adet Laptop Çantası, 5 Adet LC LCD 32" TV, 5 Adet Nikon Marka Slip Fotoğraf Makinesi, 5 Adet Sony Marka 60 GB HD Kamera, 5 adet LC X 130 Netbuk, 5 Adet E51 Nokia Cep Telefonu, 1 adet Sony Marka Slip Fotoğraf Makinesi, 5 Adet D90 Nikon Fotoğraf Makinesi, 5 Adet P100 Nikon Fotoğraf Makinesi, 10 Adet Samsung 500 GB HD, 1 Adet HTC Marka Büyük Cep Telefonu, 20 Adet Kigstın Hafıza Kartı 8 GB, cebir şiddet kullanılarak zoraki alım olduğundan GASP suçu işlenmiştir, Gasp suçu birden fazla mal için ayrı ayrı işlenmiş olduğundan her mal için ayrı suç oluşmaktadır. Bu konuda da şikâyetçiyim.

Bana bu durumu yaşıtan tüm sorumlulardan şikâyetçiyim, maddi manevi mağduriyetimin tazmin edilerek tarafıma ödenmesi ve bu suçları işleyen kişi ve kurumların gerekli cezalara çarptırılmasını istiyorum.Olaydan sonra tespit ettiğim, olaya karışan ve bize her türlü zulüm ve işkenceyi yapan İsrail asker ve yetkilileri şunlardır.Dönemin İsrail Genelkurmay Başkanı RauGabrielAshkenazi, Deniz Kuvvetleri Komutanı EliezerAlfred Maron, Hava Kuvvetleri İstihbarat Sorumlusu AvishayLevi, İsrail İstihbarat Başkanı AmosYadlin isimli sanıklardan **ŞİKAYETÇİYİM, DAVAYA KATILMAK İSTİYORUM, dedi.**

Müştekiye ekli ifadesi olmadığından okunamadı.

Şikayetçi esas mahkemesindeki davanın İstanbul 7. Ağır Ceza Mahkemesinin 2012/264 esas numaralı dosyasında görülmekte olduğu ve duruşmanın 06/11/2012 tarihinde olduğu bildirildi.

Şikayetçi vekilinden soruldu :beyanlara aynen katılıyoruz. Şikayetçiyiz, davaya katılmak istiyoruz dedi.

C. Savcısından soruldu. Dinlenen müşteki beyanına bir diyeceğimiz yoktur, talimat mahal mahkemesine iade edilsin dedi.

Talimat evrakı tetkik edildi.

G.D:

1-Müştekinin beyanı alınmış olmakla, Talimat evrakı ve eklerinin mahal mahkemesine ikmalen iadesine oy birliğiyle karar verildi. 27/09/2012